

عنوان مقاله:

خودفراموشی (ازخودبیگانگی) از منظر اندیشمندان اسلامی

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی فرهنگ و اندیشه دینی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

بی بی عقیقه حامدی - استادیار، دانشکده علوم تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بوشهر، ایران

مرتضی مزارعی - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده علوم تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بوشهر، ایران

خلاصه مقاله:

هدف این تحقیق بررسی دلایل ازخودبیگانگی (خودفراموشی) از منظر اندیشمندان اسلامی است. روش تحقیق توصیفی-تحلیلی و ازلحاظ هدف کاربردی است. در پاسخ به سوالات پژوهش میتوان نتیجه گرفت که عمدهترین دلایل خودفراموشی، از یاد بردن خداوند وعدم توجه به خالق خود، فراموش کردن عبادت و دعا، وابستگی به مادیات و عدم خودشناسی صحیح است. در واقع می توان گفت کسانی که از یاد خدا غافل میشوند و وابسته به تعلقات دنیوی میشوند دچار خودفراموشی و ازخودبیگانگی میشوند در نتیجه، اولین و بهترین گام برای جلوگیری از غلتیدن در ورطه ازخودبیگانگی فردی و اجتماعی و نجات از آن، خودشناسی است. دومین گام، بازنگری اعمال گذشته است. در واقع بازنگری نوعی آسبشناسی فردی و اجتماعی است. سومین کار، شناخت و بازیافتن علت و خالق خود است. چهارمین گام، عبادت است به همان اندازه که وابستگی به مادیات انسان را از خدا جدا میکند، عبادت انسان را به خویشتن بازمی گرداند. بنابراین، راه نجات انسان از معضل ازخودبیگانگی این است که باید گذشته خویش را بازنگری کند و پس از بازنگری اصلاح و بازسازی نماید.

کلمات کلیدی:

ازخودبیگانگی، خود فراموشی، انسان، خودیابی، اندیشمندان اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/778255>

